



ת"פ 60917/03/14 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד אלכסנדר פלוטקין

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 60917-03-14 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' פלוטקין(אסיר)

לפני	כבוד השופט מוחמד עלי
המאשימה	
נגד	
הנאשם	אלכסנדר פלוטקין

נוכחים:

ב"כ המאשימה: מתמחה זינו טלאור

הנאשם: הובא

ב"כ הנאשם: עו"ד אסי בוחבוט מהסנגוריה הציבורית

גזר דין האישומים

1. בתיק זה הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של הפרת צו פיקוח לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: **חוק ההגנה על הציבור**). על פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 23.12.2012 בהחלטת בית המשפט המחוזי בת"פ 1734-12-12 ניתן נגד הנאשם צו פיקוח לפי חוק ההגנה על הציבור וזאת למשך 3 שנים (להלן: **צו הפיקוח**). בצו הפיקוח הוטלה על הנאשם חובה לשתיף פעולה עם קצין הפיקוח ביחידה המפקחת על עברייני ולקיים מפגשים עמו במועדים ובתדירות שיקבע קצין הפיקוח מעת לעת. במהלך תקופת הפיקוח נמנע הנאשם ממסירת מספר הטלפון הנייד שלו והכתובת בה הוא שוהה, ואשר באמצעותם ניתן לאתר. כמו כן, לא שיתף הנאשם פעולה עם קצין הפיקוח, וזאת במספר הזדמנויות, כפי שיפורט להלן:

בתקופה שבין 24.3.2013 ועד לסוף חודש מאי 2013, התקשר קצין הפיקוח מספר רב של פעמים למכשיר הטלפון הנייד של הנאשם, אולם הנאשם לא ענה לשיחותיו. בנוסף, במהלך תקופה זו התקשר קצין הפיקוח מספר פעמים לאביו של הנאשם וביקש ממנו להודיע לנאשם כי עליו להתקשר לקצין הפיקוח, אך הנאשם לא התקשר אליו. כמו כן, קצין הפיקוח ביקר מספר פעמים במקום מגוריו של הנאשם אך הנאשם לא אותר.



במהלך חודש אפריל 2013 פגש קצין הפיקוח את הנאשם פעמיים באופן אקראי ברחוב בקרית ים, ביקש ממנו לחייג אליו בשיחת גוביינא והסביר לו כיצד עליו לבצע את השיחה. אולם הנאשם לא יצר קשר עם קצין הפיקוח בתקופה האמורה.

בהמשך לאמור לעיל, יצר המפקח קשר עם אביו של הנאשם וביקש ממנו למסור לנאשם כי עליו להתקשר בדחיפות למפקח. הנאשם התקשר למפקח, וכאשר הודיע לו המפקח כי עליו להגיע ל"ראיון אזהרה" בתאריך 14.4.2013, השיב לו הנאשם: "יש מצב להסתדר איתך על משהו?", ובהמשך ניתק את השיחה. כמו כן, הנאשם לא הגיע לראיון האזהרה שנקבע לו.

בתחילת חודש יוני 2013, בעקבות ראיון אזהרה שנערך לנאשם, סיכם המפקח עם הנאשם כי הנאשם יתקשר אליו בשיחת גוביינא פעמיים בשבוע. חרף האמור, הנאשם התקשר למפקח 6 פעמים בלבד עד לחודש נובמבר 2013. כמו כן, במהלך תקופה זו ביקר המפקח מספר רב של פעמים במקום מגוריו של הנאשם, אך לא הצליח לאתר, וכן התקשר פעמים רבות למכשיר הטלפון הנייד אולם הנאשם לא ענה לשיחותיו.

2. ביום 12.5.2014 ביקש הנאשם לחזור בו מכפירתו בכתב האישום בתיק זה, לאחר שכפר בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות, הודה בעובדות כתב האישום וביקש לצרף **ארבעה תיקים נוספים** בהם הודה והורשע: שלושה תיקים תלויים ועומדים, בהם טרם הוגש כתב אישום, שעניין כולם הפרת צו פיקוח שניתן לפי חוק ההגנה מפני עברייני מין; ותיק נוסף, אשר בו הוגש כתב אישום בבית משפט זה (ת"פ 3408-02-15) נגד הנאשם ונאשם נוסף, ובו הם הואשמו בביצוע בצוותא של עבירת התפרצות לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ובצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין. להלן העובדות הרלוונטיות לאישומים שצורפו:

3. על פי **עובדות כתב האישום בת.פ. 3408-02-15** (להלן: **תיק ההתפרצות**) ביום 29.1.15 בסביבות השעה 2:45 לפנות בוקר, התפרץ הנאשם ביחד עם אחר (אשר נגזר דינו בנפרד ביום 12.7.2015) לדוכן מפעל הפיס בכך שהשניים שברו את חלון הדוכן, האחר נכנס אל תוך הדוכן והנאשם עמד בסמוך אליו. משהבחינו שוטרים בנאשם ובאחר הורו להם לעצור. באותו מעמד החל הנאשם לברוח תוך כדי שהוא משליך בזמן מנוסתו מטבעות כסף, קופסאות פלסטיק, כפפה, מברג, 8 פנקסי מכירות בכרטיס אשראי של מפעל הפיס וטופס תוצאות "צ'אנס". מתוך הדוכן גנבו הנאשם והאחר מספר קופסאות חיסכון. בגין מעשים אלו, הורשע הנאשם כאמור בעבירת התפרצות לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין. לשלמות התמונה יצוין כי האחר הורשע בעבירה נוספת של הפרת הוראה חוקית, לאחר שכתב האישום כלל עובדות נוספות לפיהן הוא הפר הוראה חוקית בכך שביום 30.10.14 שוחרר על ידי וועדת השחרורים למעצר בית בשעות הלילה ותחת איזוק אלקטרוני אולם הוא הפר את התנאים וביצע את העבירה.

4. אשר לשלושת התיקים הנוספים שצורפו שעניינם כאמור הפרת צו פיקוח שניתן לפי חוק ההגנה על הציבור, בישיבת יום 14.7.2015 הגישה באת כוח המאשימה סיכום של עובדות מוסכמות (המסמך הוגש וסומן ת/1) לגבי שלושת התיקים התלויים ועומדים נגד הנאשם. יש לציין כי כל העבירות של הפרת צו פיקוח בהן הורשע הנאשם מתייחסות לאותו צו פיקוח שהוטל עליו בבית המשפט המחוזי בת"פ 1734-12-12 ביום 23.12.2012, כאשר אחד מן התיקים התלויים ועומדים שצורפו לבקשת הנאשם (פל"א 509036/13)



נכלל כחלק מכתב האישום הנוכחי (ו"גולם" בכתב האישום הנוכחי - ראו דברי ב"כ המאשימה בפרוטוקול מיום 14.7.2015)

5. בסיכום העובדות המוסכמות צוין כי במסגרת צו הפיקוח שהוטל על הנאשם, ובמהלך תקופת הפיקוח, במספר תאריכים נקובים בתקופה שמחודש יולי 2014 ועד לחודש אוקטובר 2014, הנאשם לא שהה בכתובת עליה הצהיר כמקום מגוריו ולא מסר לקצין הפיקוח מידע כיצד ניתן לאתר. בגין כך נפתחו שני תיקים נגד הנאשם: תיק פל"א 324110/13, הרלוונטי לגבי חודשים יולי ואוגוסט 2014, במסגרתו צוין כי גם אביו של הנאשם אשר שהה בכתובת עליה הצהיר הנאשם כמקום מגוריו, לא ידע כיצד ניתן ליצור קשר עמו; ותיק פל"א 474108/14, הרלוונטי לגבי חודשים ספטמבר ואוקטובר 2014, במסגרתו צוין כי קצין הפיקוח פנה לאביו של הנאשם והורה לו למסור לנאשם כי עליו להתקשר אליו בדחיפות, אך חרף זאת הנאשם לא יצר קשר עם המפקח.

6. אעיר כי טוב עשו ב"כ הצדדים משהגישו לתיק בית המשפט עובדות מוסכמות של הנסיבות הרלוונטיות בתיקים התלויים ועומדים שצורפו לתיק זה. חשיבות הגשת מסמך זה נובעת מכך שבחלק מהאישומים שצורפו טרם הוגשו כתבי אישום, ועל כן לא היה ניתן לקבוע את המסד העובדתי הצריך לקביעת המתחם, אלמלא מסמך זה.

טיעוני הצדדים לעונש

7. באת כוח המאשימה טענה לעונש; בטיעוניה לגבי התיק הנוכחי ולגבי התיקים המצורפים שעניינם הפרת צו הפיקוח, ציינה את נסיבות ביצוע העבירות מהן עולה כי במשך תקופה ארוכה, ובמספר רב של פעמים, הפר הנאשם את צווי הפיקוח, וזאת לטענתה כחלק מתכנון מוקדם. לשיטתה, המדובר במספר אירועים נפרדים ובהפרה בוטה של הערך המוגן שעניינו שמירה על הסדר הציבורי ועל בטחון הציבור מפני עברייני מין. באת כח המאשימה טענה כי בנסיבות המקרה, ותוך התחשבות בשיקולי הרתעה ובפוטנציאל הנזק מהפרת צווי הפיקוח, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל לכל אירוע (ומכך משתמע כי יש לראות בכל אישום אירוע נפרד), וכן מאסר מותנה וקנס; וביקשה כי ייגזר עונש נפרד לכל אירוע, וכי העונשים יוטלו באופן מצטבר. בטיעוניה לעונש לגבי תיק ההתפרצות בו הורשע הנאשם, הפנתה באת כוח המאשימה לנסיבות החמורות של ביצוע העבירה בציינה את השעה המאוחרת בלילה שבה בוצעה ההתפרצות, את העובדה שהעבירה בוצעה בצוותא ואת הנזק שנגרם, והפנתה לפסיקה. באת כוח המאשימה הפנתה לגזר הדין שניתן בעניינו של השותף בתיק ההתפרצות, ציינה כי אין הבדל משמעותי בין הנאשם לשותפו בביצוע העבירה, וביקשה לקבוע את אותו המתחם לגבי הנאשם ולהטיל עליו עונש זהה.

8. הסנגור טען לעונש. בטיעונו לעונש בתיק זה וכן בתיקים העומדים ותלויים שעניינם הפרת צו פיקוח, מיקד הסנגור את טענותיו במספר היבטים: **ראשית**, טען כי אין לראות בריבוי ההפרות של צווי הפיקוח כמספר אירועים, שכן יש להתחשב בנסיבות ההפרה שמתקדו בנאשם. הסנגור טען שהנאשם מחוסר בית ותלוי באחרים לשם יצירת קשר עם המפקח, ולכן אין המדובר בתכנון מוקדם כטענת באת כוח המאשימה, אלא בהפרות שהן תולדה של אותה מסכת עובדתית שבוצעו בתאריכים שונים. צוין עוד שבאחד מצווי הפיקוח שהוטלו על הנאשם בשנת 2012, הוטל עליו איסור ליצור קשר עם קורבן העבירה וכן איסורים



נוספים, אשר בכולם הוא עמד למעט החובה לשתף פעולה וליצור קשר עם המפקח - מה שלדבריו מחזק את טיעונו כי ההפרות הן תולדה של נסיבותיו האישיות הקשות. **שנית**, וכפועל יוצא מן הטיעון הראשון, טען הסנגור כי יש להתחשב בנסיבות המקרה בקביעת מתחם העונש. לטענת הסנגור, צו הפיקוח לא חייב את הנאשם לשהות בבית אביו, שבו לפי הנטען המפקח לא הצליח לאתרו; וגם ניסיונו של המפקח ללמד את הנאשם לבצע שיחת גוביינא לא צלח. הסנגור הדגיש כי אין בטיעונו כדי ללמד על חזרתו של הנאשם מן ההודיה או לסייגה, אלא על מנת להמחיש כי אין המדובר בהפרה בוטה של צו הפיקוח ולכן ביקש לקבוע מתחם ענישה נמוך יותר משהוצע.

באשר לתיק ההתפרצות אשר צורף, טען הסנגור כי אינו חולק על המתחם שנקבע לגבי האחר, אך לדיו גזירת העונש בתוך המתחם בעניינו של הנאשם צריכה להיות ברף נמוך יותר שכן השותף היה דומיננטי יותר בביצוע העבירה; נסיבותיו האישיות של השותף שונות, שכן היה משוחרר ממאסר תחת פיקוח איזוק אלקטרוני כשביצע את ההתפרצות; ותסקיר שירות המבחן בעניינו לא היה חיובי. לבסוף טען הסנגור כי בגזירת העונש הכולל יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר מגיל צעיר גדל במשפחות אומנה ובפנימיות; אמו נפטרה כשהיה צעיר; אביו מכור לאלכוהול; יש לו מצוקה כלכלית והוא מחוסר דיור ולעיתים ישן ברחוב; כן ציין שהנאשם הודה והעובדה שביקש להודות בכל התיקים מלמדת על חרטתו. לפיכך, ביקש הסנגור להתחשב בנאשם, להטיל עליו עונשים שירוצו בחופף ולנכות את תקופת מעצרו בגין תיק ההתפרצות מכל עונש שיוטל עליו.

9. בדברו לפני הביע הנאשם חרטה על ההתפרצות שביצע ועל הפרת צווי הפיקוח, וטען כי הייתה תקופה שהוא שיתף פעולה עם המפקח.

מתחמי העונש ההולם

10. כידוע, מלאכת גזירת הדין נעשית, בדרך כלל, בשני שלבים עיקריים: קביעתו של מתחם העונש ההולם ולאחר מכן גזירת העונש בגדרי מתחם העונש (סעיף 40ג' לחוק העונשין), כשבתוך כך יש לבחון האם קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מן המתחם. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעיקרון המנחה בענישה, שהינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. שלב נוסף, מקדמי, לפני קביעת המתחם, מחייב לקבוע אם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים (סעיף 40ג' לחוק העונשין). כאשר המדובר באירוע אחד, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו ויגזר עונש כולל לכל העבירות שבאותו אירוע (סעיף 40ג'א) לחוק העונשין). אם קבע בית המשפט כי מספר עבירות מהוות כמה אירועים - יקבע מתחם הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי בית המשפט לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

12. בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.2014) התייחס בית המשפט העליון להגדרת המונח "אירוע" שבסעיף 40ג' לחוק העונשין. בפסק דין זה הותווה על ידי כב' השופטת ברק-ארז, מבחן "הקשר ההדוק" שלפיו עבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו אירוע אחד. קשר כזה בין עבירות יימצא



כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן חלק מאותה תוכנית עבריינית. כב' השופט פוגלמן הצטרף לעמדה זו, והוסיף שלפי שיטתו המונח אירוע רחב מספיק כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן, כללו מעשים שונים, ביחס לקורבנות שונים ובמקומות שונים - הכל כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת. יצוין כי לפי עמדת כב' השופט דנציגר, לצורך ההבחנה בין אירוע אחד למספר אירועים, ראוי להשתמש בשני מבחני עזר; המבחן הצורני עובדתי שבמסגרתו בוחנים האם ניתן להפריד בין פעולות שנעשו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום; והמבחן המהותי-מוסרי שבמסגרתו מתמקדים בנזקים שגרמה התנהגותו של העבריין לנפגעי העבירה ובאינטרס החברתי שנפגע. נראה כי פסיקת בית המשפט העליון מצדדת לרוב במבחן "הקשר ההדוק". ראו: ע"פ 4289/14 חנונה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.2.2015); רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 7.5.2015).

13. המקרה שלפנינו כולל כתב אישום בגין עבירת התפרצות וכן אישומים נוספים בגין עבירות הפרת צו פיקוח שניתן מכוח חוק ההגנה על הציבור. ברי כי בגין תיק ההתפרצות יש לקבוע מתחם נפרד בהיותו אירוע שכלל אינו קשור ליתר העבירות שעניינן הפרת צו פיקוח שניתן על פי חוק ההגנה על הציבור. לפיכך, אדון תחילה בעבירות הפרת צו הפיקוח ולאחר מכן אעבור לדון בעבירות ההתפרצות.

המתחם לגבי עבירות הפרת צו הפיקוח

14. לגבי העבירות של הפרת צו הפיקוח, סבורני כי יש לראות בכל העבירות, הן אלה הכלולות בכתב האישום הנוכחי והן אלה שנכללו בתיקים שצורפו - אירוע אחד שלגביו יש לקבוע מתחם אחד. הן כתב האישום בתיק הנוכחי והן בתיקים שצורפו יוחסו לנאשם אותן העבירות. כתב האישום הנוכחי מתאר מספר מקרים בהם הפר הנאשם את צו הפיקוח אשר כולם התבטאו בכך שהנאשם לא יצר קשר עם המפקח, לא השיב לשיחות טלפוניות, לא יזם בעצמו שיחות טלפון למפקח, הכל בנסיבות דומות. גם בתיקים שצורפו מתוארת התנהלות דומה עד כדי זהה. בכתב האישום הנוכחי מתוארות מספר הפרות של צו הפיקוח בתקופה שמחודש מרץ 2013 ועד לחודש נובמבר 2013, ובתיקים המצורפים מתוארות הפרות נוספות בתקופה שמחודש יולי 2014 ועד לחודש אוקטובר 2014; המדובר בשתי תקופות זמן מוגדרות ומצומצמות: בין החודשים מרץ עד נובמבר 2013, ובין החודשים יולי עד אוקטובר 2014. חשוב מכך - כל העבירות הן בגין הפרת צו פיקוח שהוטל על הנאשם ביום 23.12.2012 בבית המשפט המחוזי בחיפה, כך שמדובר בהפרת אותו צו ממש. לבסוף - למותר לציין כי כל העבירות כולן הפרו ערך מוגן אחד ויצרו סיכון זהה.

15. משקבענו כי כל העבירות של הפרת צו הפיקוח הן אירוע אחד, נשוב לשיקולים לקביעת המתחם לגבי עבירות אלו.

16. תכליתו של חוק ההגנה על הציבור, כשמו - הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין חוזרות על ידי מי שהורשע בעבר בעבירת מין ולגביו מתקיים סיכון כי ישוב ויפגע בציבור. בהתאם לכך, נקבע כי עבריין מין, למעט מי שהמסוכנות המינית הנשקפת ממנו נמוכה, יהיה מצוי תחת פיקוח ומעקב במטרה למנוע את ביצוען של עבירות מין נוספות על ידו ולמעשה להציב "דלת ברזל" שתחצוץ בינו לבין נפגעי עבירה פוטנציאליים (ראו: בש"פ 7936/10 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 8.11.2010)). הפרתו של צו הפיקוח טומנת בחובה סיכון לשלום הציבור זאת מצדו של מי שהוכח כי בו סיכון לפגיעה בציבור. בנוסף,



הפרת צו פיקוח יש בה משום פגיעה בשלטון החוק ובערך של כיבוד החלטות וצווים שיפוטיים.

17. יש לזכור כי תכליתו של צו הפיקוח הוא מניעתית ותכלית זו מושגת על ידי מניעה מראש של הסיכונים שבעטין ניתן צו הפיקוח. עם זאת, בבואנו לבחון את מידת הפגיעה בערך המוגן עלינו לבחון את מהותה של ההפרה והסיכון שהיא יוצרת. בהקשר זה יש מקום לאבחנה בין מקרה שבו הנאשם מפר את הצו תוך יצירת סיכון לביצוע עבירת מין נוספת או חלילה תוך ביצוע עבירות אסורות ככלל או שבגין הוטל עליו הצו מלכתחילה, לבין מצב בו הפרת הצו לא יצרה סיכון גבוה ולא הייתה כרוכה בביצוע עבירה. לטעמי, הפרה מן הסוג הראשון פוגעת במידה גבוהה בערך המוגן, בעוד שהפרה מן הסוג השני פוגעת במידה בינונית עד מועטה בערך המוגן. עם זאת, סבורני כי במקרים בהם מדובר בהפרה חוזרת ונשנית, אזי על אף שאין מדובר בהפרה חמורה, מידת הפגיעה בערך המוגן לא יכולה להיחשב עוד קלה.

18. במקרה הנדון בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה כלל לא פשוטה והיא בדרגה בינונית. עסקינן במספר רב של הפרות שנמשכו לאורך שתי תקופות, האחת למשך 9 חודשים והשניה למשך 4 חודשים. הנאשם הפר תנאי מרכזי מתנאי צו הפיקוח שהוטל עליו: שיתוף פעולה עם קצין הפיקוח לרבות קיום מפגשים עמו. כשלושה חודשים לאחר שהוצא צו הפיקוח על ידי בית המשפט המחוזי, ניתק הנאשם קשר עם קצין הפיקוח, לא ענה לשיחות טלפון ולא שהה בכתובת עליה הצהיר כמקום מגוריו. מאמציו של קצין הפיקוח לאתר את הנאשם, לרבות באמצעות יצירת קשר עם אביו והעברת מסר לנאשם דרכו, ולרבות הסבר לנאשם כיצד להתקשר באמצעות שיחת גוביינא, העלו חרס. מכתב האישום הנוכחי עולה כי גם לאחר שהצליח קצין הפיקוח ליצור קשר עם הנאשם וקבע עמו מפגש, לא התייצב הנאשם למפגש. התוצאה הייתה שבמשך תקופה משמעותית לא התקיים פיקוח על התנהלותו של הנאשם באופן שרוקן מכל תוכן את צו הפיקוח. התנהלות זו מהווה הפרה משמעותית של צו הפיקוח החותרת תחת תכליותיו, וטומנת בחובה סיכון ממשי לשלום הציבור. בנוסף, העובדה כי משך זמן רב הפר הנאשם את צו הפיקוח, חרף ניסיונותיו החוזרים והנשנים של קצין הפיקוח ליצור עמו קשר, מעידה על סיכון הנשקף מהנאשם בשל כך שאינו מפנים את חשיבות קיומו הקפדני של צו הפיקוח. לצד זאת, ראוי להדגיש שלא נטען כי להפרת צו הפיקוח נלוו עבירות נוספות כלשהן, לרבות עבירות מין, כך שהסיכון שאולי היה קיים לא התממש - ויש לתת את הדעת גם על כך.

19. הסנגור הפנה למצבו של הנאשם ולנסיבותיו האישיות וטען כי יש בהן כדי להביא להקלה בקביעת המתחם, בבחינת הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה לפי סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין. גם אם אצא מתוך הנחה כי אכן נסיבותיו של הנאשם הן קשות, והן כוללות את הנסיבה שאין לו מקום מגורים קבוע ולא היו לו האמצעים להתקשר אל קצין הפיקוח, אין להתעלם מכך שעל ידי קצין הפיקוח נעשו פעולות כדי להקל על הנאשם ליצור קשר עמו, כגון שניתנה בידי הנאשם האפשרות להתקשר אל המפקח בשיחת גוביינא, אך למרות זה הנאשם לא יצר קשר עם המפקח והפר את תנאי הפיקוח משך תקופה ממושכת.

20. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי בתי המשפט מטילים בגין ביצוע עבירות של הפרת צו פיקוח עונש הכולל מאסר בפועל לתקופות שונות בשים לב לחומרת ההפרה. ניתן למצוא פסיקה בה הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופות לא קצרות, לצד פסיקה מקלה יותר (ראו למשל: עפ"ג (מחוזי מרכז) 7934-06-11 **גדול נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.7.2011) בו הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל



שהוטלו על נאשם ששיחק עם ילדים בכדור בניגוד לצו הפיקוח ובכך הפר הוראה חוקית; ת"פ (שלום ת"א) 17915-05-12 **מדינת ישראל נ' דור** (פורסם בנבו, 23.10.2012) בו הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל שהוטלו על נאשם שיצר קשר עם קטינות בגינה ציבורית בניגוד לצו הפיקוח שהוטל עליו; ת"פ (שלום פ"ת) 23536-10-10 **מדינת ישראל נ' קרצקו** (פורסם בנבו, 7.12.2010) בו הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל שהוטלו על נאשם שהפר פעמיים את צו הפיקוח כאשר עבד כמאבטח בבית ספר ובגן ילדים; ת"פ (שלום י-ם) 37734-03-14 **מדינת ישראל נ' סלים** (פורסם בנבו, 10.4.2014) בו הוטל 35 ימי מאסר בפועל שהוטלו על נאשם שלא יצר קשר עם קצין הפיקוח ושתה משקה אלכוהולי; ת"פ (שלום ב"ש) 3039/12 **מדינת ישראל נ' שפובלוב** (פורסם בנבו, 27.12.2012) בו הוטלו 5 חודשי מאסר על תנאי שהוטלו על נאשם שצרך פעמיים משקאות אלכוהוליים בניגוד לצו הפיקוח. כן אציין חלק מפסקי הדין אליהם הפנתה באת כוח המאשימה: ת"פ (שלום י-ם) 43286-06-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 12.1.2014) בו הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל שהוטלו על נאשם שישב עם קטין מבלי שנכחו במקום בגירים בניגוד לצו הפיקוח; ת"פ (שלום נצרת) 15292-05-13 **מדינת ישראל נ' עואד** (10.9.2013) בו הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל שהוטלו על נאשם שלא התייצב פעמיים למפגשים עם קצין הפיקוח, וזאת במסגרת הסדר טיעון שכלל הסכמה לעניין העונש.

21. בהתחשב בעקרון ההלימה, בערכים המוגנים ובמידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע העבירה ובענישה הנוהגת - אני סבור כי מתחם העונש ההולם לכל העבירות של הפרת צו הפיקוח נע בין 2 עד 8 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי. נוכח הנסיבות האישיות הקשות של הנאשם שנגזר מהם מצב כלכלי קשה, לא ראיתי לכלול במתחם רכיב כספי כלשהו.

מתחם העונש בתיק ההתפרצות

22. אשר לתיק ההתפרצות - הערכים המוגנים שנפגעו והשיקולים הקשורים בקביעת המתחם פורטו על ידי בגזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם האחר ביום 12.7.2015, ואין צורך לחזור על הדברים. קבעתי שם כי מתחם העונש ההולם בנסיבות מקרה זה נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. עיקרון אחדות הענישה מצדד בקביעת מתחם דומה ובהטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים, בנסיבות דומות, וכאשר נסיבותיהם האישיות של המבצעים דומות (ראו למשל: ע"פ 2274/12 **אבו מאדי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.2.2013); ע"פ 2580/14 **אבו ליל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.9.2014)). הצדדים מבקשים לאמץ את המתחם שנקבע לגבי הנאשם האחר. אוסיף כי קיים שוני מסוים בנסיבות ביצוע העבירה בין הנאשם והאחר, שכן לפי כתב האישום הנאשם ברח מפני השוטרים תוך כדי שהוא משליך בזמן מנוסתו בין היתר מטבעות כסף וקופסאות (אם כי לא יוחסה לו עבירה כלפי השוטרים בגין מעשה זה למרות נוסח העובדות בכתב האישום). למרות זאת אין אני סבור כי יש לייחס לשוני זה משקל שיש בכוחו להביא לקביעת מתחם שונה. יש לזכור מנגד כי האחר ביצע את העבירה כשהוא מפר תנאים מגבילים בהם היה נתון ובכלל זה אזוק אלקטרוני לאחר ששוחרר שחרור מוקדם ממאסר. קיים שוני נוסף בין הנאשם והאחר: האחר הוא שפרץ בפועל ואילו הנאשם עמד בסמוך לדוכן שנפרץ, אך גם בשוני זה אין כדי להביא לקביעת מתחם שונה. המסקנה אפוא כי יש לקבוע לנאשם מתחם דומה לזה שנקבע לגבי האחר. עם זאת אני סבור כי העובדה לפיה האחר ביצע את העבירה כשהוא מפר תנאים מגבילים מצדיקה הבחנה מסוימת בהטלת העונש בתוך המתחם.



23. לאור האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לגבי הנאשם כולל מאסר בפועל שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בדומה למתחם הקודם שנקבע, לא ראיתי לכלול במתחם לגבי עבירת ההתפרצות עונשים כספיים בדמות קנס ופיצוי לאור מצבו האישי הקשה של הנאשם.

24. לפי סעיף 40ד' לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם במקרה ומצא כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם. לא נטענו שיקולים מסוג זה ולכן אין לסטות ממתחם העונש שקבעתי.

25. אציין כי לגבי הנאשם האחר, לאחר שבחנתי את נסיבותיו האישיות, את עברו הפלילי ואת האמור בתסקיר שירות המבחן ממנו עולה בין היתר כי מודעותו הטיפולית נמוכה וכי קיים אצלו קושי להיות מורתע מפני סמכות החוק - הטלתי עליו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

שיקולים לגזירת העונש בתוך המתחם

26. בגזירת העונש בגדרי מתחם העונש ההולם, יש לשקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא' לחוק העונשין). אפרט להלן את השיקולים ששקלתי בעניין זה:

הנאשם יליד 1992, בן 22.

הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה בתיק זה וביקש לצרף ולהודות בתיקים נוספים תלויים ועומדים בגין עבירות זהות. כן צירף תיק נוסף בו יוחסה לו עבירת התפרצות שאינה קשורה באופן ענייני לתיק זה. עצם העובדה שהנאשם בחר להודות בכל תיקיו התלויים ועומדים, על אף העובדה שבחלקם טרם הוגשו כתבי אישום, מלמדת על הכרה במעשיו ועל לקיחת אחריות כוללת על מעשיו.

נסיבות חייו של הנאשם קשות; כפי שעולה מטיעוני הסנגור, מגיל צעיר הנאשם גדל במשפחות אומנה ובפנימיות; אמו נפטרה כשהיה צעיר ואביו מכור לאלכוהול; הוא מחוסר דירה ולעיתים ישן ברחוב. אכן, אלה נסיבות אישיות חריגות, שיש לתת עליהן את הדעת.

אין להתעלם מתקופת מעצרו הממושכת של הנאשם; הנאשם עצור (במסגרת תיק ההתפרצות שצורף) מיום 29.1.2015 ועד היום, משך כששה חודשים.

לחומרה יש לשקול את עברו הפלילי של הנאשם אשר כולל 4 הרשעות בעבירות רבות, וביניהן ניסיון למעשה סדום בקטין מתחת לגיל 14, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, חבלה כשהעבריין מזוין, איומים, גניבה, חבלה במזיד ברכב, הפרעה לשוטר ועוד. כמו כן, הנאשם ריצה בעבר שני עונשי מאסר ממושכים: האחד לתקופה של 40 חודשים והשני לתקופה של 12 חודשים. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא מיום 21.6.2015 בעבירת גניבה בגינה הוטל עליו מאסר מותנה.

גזירת העונש

27. כאמור לעבירות בהן הורשע הנאשם נקבעו שני מתחמים כמפורט לעיל; אחד בגין תיק ההתפרצות



והשני בגין עבירות הפרת צו הפיקוח. במקרה זה רשאי בית המשפט "לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם" (סעיף 40ג לחוק העונשין). סבורני כי בנסיבות המקרה לאור העדר קשר ענייני בין שני המתחמים ולאור גזר דינו של האחר בתיק ההתפרצות, מן הראוי לקבוע עונש מאסר נפרד לכל אירוע. לפיכך, אני קובע כי בגין עבירות ההתפרצות יוטלו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, ואילו לגבי עבירות הפרת צו הפיקוח יוטלו 3 חודשי מאסר בפועל - המאסרים יוטלו במצטבר אחד לשני.

28. האמור לעיל, בשים לב למתחם העונש שקבעתי ושיקולים הקשורים לגזירת העונש, ובשים לב לתקופת המעצר בה היה נתון, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 29.1.2015.

4 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירה על חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין ויורשע בה.

10 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"א אב תשע"ה, 06 אוגוסט 2015, במעמד הצדדים.